

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.263 van 30 november 2000
in de zaak A. 51.480/VII-11.982.**

In zake : Willy VERLEE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. VAN DER GUCHT,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

verzoekster in tussenkomst :

de v.z.w. BUURTCOMITE TERMSTRAAT-MELLESTRAAT-
LAARNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. VAN DER GUCHT,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201.

tussenkommende partij :

de b.v.b.a. André AUDENAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. DE CLERCQ,
kantoor houdende te GENT,
Onderstraat 48.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Willy VERLEE
op 3 mei 1993 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van
de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 maart 1993
waarbij aan de b.v.b.a. André AUDENAERT de vergunning
wordt verleend voor de exploitatie van een inrichting
voor het uitvoeren van land- en tuinbouwwerken en
waterbouwkundige werken, gelegen te Laarne,
Termstraat 55;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 15 september 1993;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1993 die de tussenkomst van de v.z.w. BUURTCOMITE TERMSTRAAT-MELLESTRAAT-LAARNE toelaat;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 19 november 1994;

Gelet op de beschikking van 1 februari 1995 die de tussenkomst van de b.v.b.a. André AUDENAERT toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DIEU die, loco Advocaat W. VAN DER GUCHT verschijnt voor verzoeker en voor verzoekster in tussenkomst, van Bestuurssecretaris-jurist G. NEIRYNCK, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat R. DE CLERCQ, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. BUURTCOMITE TERMSTRAAT-MELLESTRAAT-LAARNE

Overwegende dat naar luid van artikel 3 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend de vereniging rechtspersoonlijkheid bezit vanaf de dag waarop haar statuten, de namen, de voornamen, het beroep en de woonplaats van haar overeenkomstig de statuten aangewezen beheerders in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt; dat wordt vastgesteld dat in de tekst van de statuten van de v.z.w. BUURTCOMITE TERMSTRAAT-MELLESTRAAT-LAARNE, gepubliceerd in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 22 juli 1993, de samenstelling van de eerste raad van bestuur niet werd bekendgemaakt; dat in een brief van 3 september 1997 de raadsman van de verzoekster in tussenkomst de Raad van State mededeelt dat de bekendmaking van de eerste bestuurders ook niet via een afzonderlijke publicatie in de bijlagen tot het Belgisch Staatsblad is geschied; dat dienvolgens ambtshalve moet worden vastgesteld dat de betrokken vereniging geen rechtspersoonlijkheid bezit

zodat ze niet in rechte kan optreden; dat haar vordering tot tussenkomst onontvankelijk is;

2. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Door de familie AUDENAERT worden verschillende vergunningsplichtige activiteiten uitgeoefend aan de Termstraat 55 te Laarne.

Oorspronkelijk exploiteert André AUDENAERT op het betrokken perceel een eerder kleinschalig landbouwbedrijf met honderd varkens en 165 runderen.

In de loop der jaren treedt een diversificatie van de activiteiten op.

In 1979 wordt immers de b.v.b.a. André AUDENAERT opgericht.

Luidens artikel 4 van de in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 17 maart 1979 bekendgemaakte statuten heeft deze vennootschap tot doel :

"het aannemen, zo voor eigen rekening als voor rekening van derden, zo rechtstreeks als tussenpersoon van alle werken van slopen en afbreken van gebouwen van welke aard ook, van alle grondwerken, waterwerken, wegen- en dijkwerken inbegrepen, en van alle werken in verband met land-, tuin- en bosbouw, alsmede het presteren van alle mogelijke diensten die kunnen verband houden met wat voorafgaat, alles in de ruimste zin van het woord".

Vanaf dat moment worden op het betrokken perceel ook activiteiten ontwikkeld die eerder verband houden met de sector van de aanneming van werken.

Jarenlang gebeurt dit echter zonder exploitatie- of milieuvergunning.

Tegelijk worden echter ook de landbouwactiviteiten verdergezet en zelfs uitgebreid.

Op 18 januari 1991 verkrijgt André AUDENAERT de vergunning voor de uitbreiding van de rundveestapel tot 320 stuks.

Die activiteiten zouden blijkens het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie intussen overgenomen zijn door zijn dochter Mia AUDENAERT.

Nog in 1991 wordt er door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne vergunning verleend voor de exploitatie van een rundveehouderij met 250 dieren.

Die vergunning staat klaarblijkelijk op naam van Dirk AUDENAERT, zoon van André AUDENAERT.

Aldus worden door verschillende leden van de familie AUDENAERT verschillende inrichtingen geëxploiteerd in dezelfde omgeving.

Uit een uittreksel van het kadastraal plan blijkt dat :

- de gebouwen van de b.v.b.a. André AUDENAERT gelegen zijn op de percelen 628e en 630d;
- achter die gebouwen zich enkele stallen en sleuf-silo's bevinden die klaarblijkelijk gebruikt worden voor de landbouwinrichting van Mia AUDENAERT (het gaat over perceelnummer 627d en e);
- de runderstallen van de zoon, Dirk AUDENAERT, geëxploiteerd worden op perceelnummer 626.

2.2. Op 18 oktober 1991 dient de b.v.b.a. André AUDENAERT een vergunningsaanvraag in teneinde de bestaande toestand te regulariseren.

Tot het voorwerp van die aanvraag behoort :

- een herstelwerkplaats met diverse metaalbewerkingsmachines;
- een compressor van 4,2 kW;
- een opslagplaats voor maximaal 500 liter gasen in verplaatsbare recipiënten;
- de opslag van 5.000 liter afvalolie in een ondergrondse houder;

- de opslag van 8.500 liter smeeroïen in drie ondergrondse houders;
- de opslag van 40.000 liter stookolie in twee ondergrondse houders;
- een stalplaats voor meer dan 25 landbouwvoertuigen (tractoren, maishakselaars, maaidorsers, kranen en vrachtwagens);
- de opslag van twee ton sproeimiddelen;
- het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen;
- het lozen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater in de openbare riolen.

2.3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne verleent op 7 januari 1992 de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar.

2.4. Na beroep van een aantal buurtbewoners heft de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 4 juni 1992 het in eerste aanleg genomen vergunningsbesluit op en weigert de gevraagde vergunning.

Het weigeringsbesluit steunt op de volgende motieven :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat het bedrijf geëxploiteerd wordt deels in niet-vergunde gebouwen, deels in als loods vergunde gebouwen; dat de inrichting diverse bedrijfsactiviteiten omvat, o.a. herstelwerkplaats, opslag van afvalolie, gasolie, wisselstukken, sproei-onderneming, ...; dat het bedrijf gespecialiseerd is in afbraak-, rioleringswerken, technische land- en tuinbouwwerken en waterkundige werken; dat het bedrijf een omvangrijk wagenpark heeft : 27 tractoren, 13 vrachtwagens, 5 maishakselaars, 3 maaidorsers, 1 aardappelrooier, 10 kranen en 3 personenwagens; dat het bedrijf een groot terrein inneemt; dat slechts een onderdeel van de bedrijfsactiviteiten in indirecte relatie staan tot het landbouwproductieproces; dat de inrichting, door de diversiteit en de omvang van de activiteiten, een industrieel karakter heeft; dat bijgevolg de

inrichting in globo noch als agrarisch(e), noch als para-agrarische activiteit te beschouwen is; dat de inrichting planologisch niet verenigbaar is met het agrarisch gebied;

Overwegende dat de onmiddellijke omgeving tamelijk dicht bewoond is; dat op +/- 25 meter van de loodsen en de herstelwerkplaats woningen staan; dat het bedrijfsterrein paalt aan 2 vreemde woningen; dat aan de overzijde van de Mellestraat villa's staan; dat de woonomgeving een eerder residentiële karakter heeft; dat de aard en de omvang van dit bedrijf met industrieel karakter (af- en aanrijden, onderhoudswerken, opslagplaatsen) en het tijdstip van de activiteiten (nachtwerk) onvermijdelijk lawaai- en verkeershinder voor de dichtbijgelegen (residentiële) woonomgeving zal veroorzaken; dat de inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de onmiddellijke (woon-)omgeving;

Overwegende dat de inrichting noch planologisch, noch milieuhygiënisch verenigbaar is met de buurt; dat de milieuvergunning niet kan verleend worden; dat het beroep kan ingewilligd worden".

2.5. Op 15 juli 1992 dient de b.v.b.a. André AUDENAERT een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een inrichting voor "het uitvoeren van land- en tuinbouwwerken en waterbouwkundige werken", gelegen aan de Termstraat 55 te Laarne op de percelen kadastraal bekend onder sectie C, perceelnummers 628e, 630d en 680x.

Het is die aanvraag die zal leiden tot de thans bestreden beslissing.

In een bij de aanvraag gevoegde bijlage is het voorwerp van de aanvraag als volgt omschreven :

Rubriek 2.1.f. Opslag en sorteren van papier-, hout-, karton-, plastic-, metaal- en glasafval

-> klasse 2

Rubriek 2.4.a.2. Opslag van afvalolie van 1.000 l en meer

-> klasse 2

(opslag van maximum 5 x 200 l afvalolie in vaten)

Rubriek 3.4. Het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen

-> klasse 3

Rubriek 3.7.1. Afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de behandeling van normaal huisafvalwater

-> klasse 3

(septische put en bezinkput)

Rubriek 5.3.1. Opslagplaatsen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, voor biociden van meer dan een ton tot en met twee ton

-> klasse 3

(opslag van maximum twee ton biociden)

Rubriek 15.1.2. Al of niet overdekte ruimte waarin gestald worden : meer dan 25 autovoertuigen en aanhangwagens, andere dan personenwagens

-> klasse 2

(stallen van vijf maïshakselaars, drie maaidorsers, een aardappelrooier, een sproeier, zeven tractoren, drie vrachtwagens, zeven bestelwagens en drie kranen)

Rubriek 15.2. Werkplaatsen voor het herstellen van motorvoertuigen

-> klasse 2

(werkplaats voor het herstellen van de eigen landbouwvoertuigen)

Rubriek 15.4. Inrichtingen voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens waarin minder dan tien voertuigen en hun aanhangwagens per dag worden gewassen

-> klasse 3

(wassen van de landbouwvoertuigen met een hogedrukreiniger)

Rubriek 16.3.1. Inrichtingen voor het fysisch behandelen van gassen (samenpersen-ontspannen) met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 5 kW tot en met 200 kW

-> klasse 3

(compressoren met een geïnstalleerde totale drijfkracht van ongeveer 8 kW)

Rubriek 16.7.1. Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in verplaatsbare recipiënten, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 300 l tot en met 1.000 l

-> klasse 3

(opslag van zuurstof, acetyleen en menggas in verplaatsbare recipiënten met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 750 l)

Rubriek 17.3.2.1. Niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor zeer giftige, giftige en ontplofbare stoffen met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 : meer dan honderd kg tot tien ton

-> klasse 3

(opslag van maximum 615 kg giftige biociden)

Rubriek 17.3.3.1. Niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot 50.000 l

-> klasse 2

(opslag van maximum 315 kg schadelijke biociden)

Rubriek 17.3.6.2. Niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 50° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van 20.000 l tot 50.000 l

> klasse 2

(opslag van maximum 20.000 l stookolie en 20.000 l gasolie)

Rubriek 17.3.7. Niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100° C, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot 50.000 l

-> klasse 3

(opslag van maximum 3.200 l motorolie, 3.200 l hydraulische olie en 2.000 l smeerolie)

Rubriek 28.1.f. Opslagplaats van kunstmest met een opslagcapaciteit van meer dan tien ton, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48

-> klasse 2

(opslag van maximum dertig ton kunstmest)

Rubriek 29.5.2.2. Inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 5 kW tot en met 200 kW

-> klasse 2

(een bandschuurmachine, een kolomboormachine, een draaibank, een pers, een freesmachine en een schaafmachine met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 17 kW).

2.6. Tijdens het openbaar onderzoek, dat liep van 1 augustus 1992 tot 31 augustus 1992, is een collectief bezwaarschrift ingediend door achttien buurtbewoners, waaronder verzoeker, die allen woonachtig zijn aan de Termstraat en Mellestraat te Laarne.

Bondig samengevat worden in het bezwaarschrift bezwaren kenbaar gemaakt over nachtelijke geluidshinder, het onzorgvuldig beheer van afvalstoffen, de niet-zindelijke staat van de inrichting, de onregelmatige inkuiping van de tanks en vaten, het niet-bijhouden van een register van afvalstoffen, het illegaal verbranden en lozen van afvalstoffen, de onvolledigheid van de vergunningsaanvraag, de onverenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving.

De omwonenden menen tenslotte ook dat de inrichting een eenheid vormt met de landbouwbedrijven van Mia en Dirk AUDENAERT, zodat "voor de totaliteit van het bedrijf een nieuwe klasse 1 aanvraag moest worden ingediend".

2.7. Met een besluit van 27 oktober 1992 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne de gevraagde vergunning omdat de

inrichting "in zijn totaliteit dient aangezien te worden als een klasse 1 inrichting, daar er volgens rubriek 9.5.c2 van (het) Vlarem I meer dan 500 runderen gehouden worden".

Het college van burgemeester en schepenen is dus van oordeel dat de activiteiten van de b.v.b.a. André AUDENAERT en de landbouwactiviteiten van Mia AUDENAERT en Dirk AUDENAERT deel uitmaken van één en dezelfde inrichting.

2.8. Op 26 november 1992 tekent de raadsman van de b.v.b.a. André AUDENAERT bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen beroep aan tegen het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit.

In het beroepschrift wordt onder meer het volgende aangevoerd :

"Ten onrechte stelt het College van Burgemeester en Schepenen dat volgens onderzoek in werkelijkheid de drie bedrijven nog één geheel vormen, zodat het bedrijf in zijn totaliteit dient aanzien te worden als een klasse 1 inrichting, daar er volgens rubriek 9.5.c2 van het Vlarem I meer dan 500 runderen gehouden worden, de gebouwen en terreinen van het landbouwbedrijf worden zelfs door de b.v.b.a. uitgebaat;

Deze overweging in de bestreden beslissing is manifest onjuist. Er is in casu sprake van drie bedrijven welke, zowel ruimtelijk, juridisch als financieel van elkaar volkomen zijn gescheiden en met elkaar geenszins zijn verbonden.

Er is ten eerste sprake van het landbouwbedrijf, eigendom van en uitgebaat door de heer Dirk AUDENAERT. Dit bedrijf beschikt over een eigen uitbatingsvergunning.

Ten tweede wordt een rundveebedrijf uitgebaat door mevrouw Mia AUDENAERT. Deze uitbating geschiedt overeenkomstig de A.R.A.B.-vergunning dd. 18 juni 1991 verleend aan de heer André AUDENAERT en overgedragen aan de huidige exploitant op 28 juni 1992.

Dat deze uitbating geschiedt op percelen en in gebouwen welke Mevrouw Mia AUDENAERT ter beschikking worden gesteld door respektievelijk de heer André AUDENAERT of door de B.V.B.A. André AUDENAERT doet niets terzake, evenmin als de familiale band tussen de respektievelijke uitbaters.

Tenslotte is er de uitbating van de B.V.B.A. André AUDENAERT, m.n. de inrichting voor technische land- en tuinbouwwerken.

Waar de bestreden beslissing verwijst naar het gevoerde onderzoek, waaruit de vermeende eenheid van bedrijf zou moeten blijken, kan verzoekster niet anders dan vaststellen dat dit onderzoek onnauwkeurig werd gevoerd.

Nergens is sprake van de ruimtelijke, juridische en financiële scheiding tussen de respektievelijke bedrijven. Op dit punt werd klaarblijkelijk geen onderzoek gevoerd.

De bestreden beslissing is derhalve onwettig gemotiveerd.

Volledigheidshalve doet verzoekster trouwens opmerken dat voornoemde problematiek reeds aan de orde was naar aanleiding van het hoger beroep tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van Laarne dd. 07.01.1992. De Bestendige Deputatie, rechtdoende in graad van hoger beroep, bevestigde in haar beslissing van 4 juni 1992 de indeling in de 2de Klasse".

Voorts wordt in het beroepschrift uitdrukkelijk afstand gedaan van een aantal onderdelen van de vergunningsaanvraag.

Meer bepaald doet de exploitant afstand van de opslag en het sorteren van papier-, hout-, karton-, plastic-, metaal- en glasafval, van het stallen van meer dan 25 voertuigen en, tenslotte, van de opslag van biociden, gassen en giftige, ontplofbare, oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen.

Door deze gedeeltelijke afstand wil de exploitant de aanvraag beperken tot "de agrarische en para-agrarische activiteiten" zodat "de inrichting in haar totaliteit opnieuw planologisch verenigbaar zou zijn met het agrarisch gebied".

Bovendien worden in het beroepschrift een aantal maatregelen voorgesteld om eventuele visuele hinder te vermijden en om geluidshinder voor de omwonenden tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

De exploitant suggereert die maatregelen als bijzondere vergunningsvoorwaarden op te leggen.

Tenslotte verzoekt de vergunningsaanvrager om te worden gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie.

2.9. In het kader van de beroepsprocedure worden verscheidene adviezen uitgebracht.

a. Op 11 januari 1993 verleent het bestuur milieuvergunningen een gunstig advies over de aanvraag.

Door voornoemd bestuur wordt immers voorgesteld om de vergunning te verlenen voor een termijn die eindigt samen met de lopende vergunning, zijnde 21 januari 2007.

b. Het advies van het bestuur ruimtelijke ordening van 14 januari 1993 is gunstig voor de agrarische en para-agrarische activiteiten en ongunstig voor de aannemingsactiviteiten.

Laatstgenoemde activiteiten zouden immers niet verenigbaar zijn met de agrarische bestemming van het gebied.

In dat advies wordt voorts meegedeeld dat de inrichting volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

c. Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 17 februari 1993 voorgesteld om de vergunning te verlenen voor een proefperiode van twee jaar "teneinde na te gaan of de inrichting te verenigen valt met de onmiddellijke omgeving".

Tijdens de proefperiode zou de exploitant volgende bijzondere voorwaarden moeten naleven :

"1. Daar waar mogelijk dient rond de terreinen van de inrichting een winterhard groenscherm, bestaande uit streekeigen soorten te worden

- aangebracht. Dit groenscherm moet voldoende dicht zijn van structuur.
2. Onverminderd de opgelegde geluidsnormen is het aan- en afrijden van het eigen rollend landbouwmateriaal naar en van de inrichting verboden tussen 19 u en 7 u. Behoudens de oogstperiode (maanden : juli - augustus - september) zijn deze activiteiten ook verboden op zater-, zon- en feestdagen.
 3. Het is verboden afvalstoffen in open lucht te verbranden".

Zowel de exploitant als de omwonenden zijn gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie.

2.10. Vervolgens doet zich een ontwikkeling voor op het vlak van de bouwvergunningstoestand van de inrichting.

Op 4 maart 1993 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen in beroep immers aan Mia AUDENAERT, die blijkbaar "door de b.v.b.a. A. AUDENAERT werd gemandateerd om een bouw aanvraag in te dienen", de vergunning voor het bouwen van een opslagplaats voor landbouwmaterialen en machines, op een perceel gelegen aan de Termstraat, kadastraal bekend onder sectie C, perceelnummer 680x.

Luidens de aanhef van het bouwvergunningsbesluit van 4 maart 1993 staat de gevraagde bouwvergunning "in functie van het bestaande loonwerkersbedrijf van de b.v.b.a. AUDENAERT".

Die bouwvergunning is door verzoeker aangevochten in de zaak nr. A/A. 51.475/X-8136.

Het annulatieberoep is nog hangende.

2.11. Op 25 maart 1993 besluit de bestendige deputatie het beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van 27 oktober 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne in te willigen.

Aan de b.v.b.a. André AUDENAERT wordt voor een termijn van twintig jaar vergunning verleend voor

het exploiteren van een inrichting voor het uitvoeren van land- en tuinbouwwerken en waterbouwkundige werken.

Niet alle oorspronkelijk aangevraagde activiteiten worden vergund, maar wel de door de exploitant zelf voorgestelde "afgeslankte" versie.

Met name wordt vergunning verleend voor :

"Het exploiteren van een inrichting voor het uitvoeren van land- en tuinbouwwerken en waterbouwkundige werken omvattende

1°) op de percelen 268e en 630d :

- een herstelwerkplaats voor eigen materieel en machines met diverse metaalbewerkingsmachines met een totaal elektrisch vermogen van 19 kW;
- een compressor van 4,2 kW;
- een standplaats voor materialen en voertuigen;
- opslag van gasflessen (zuurstof, acethyleen) in verplaatsbare recipiënten (max. 750 l);
- opslag van stookolie in twee ondergrondse houders, 20.000 l elk;
- opslag van smeeroïlen in bovengrondse houders (2 x 3.200 l en 2 x 1.000 l);
- opslag van sproeimiddelen, max. 2 ton;
- opslag van afvalolie in vaten, 5 x 200 l;
- opslag van antivries (200 l);
- het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolering (max. 0,10 m³/dag en max. 25 m³/jaar).

2°) op het perceel 680x :

- opslagplaats voor landbouwvoertuigen (max. 25);
- opslag van kunstmest, max. 30 ton;
- opslag van max. 1.000 ton aardappelen en granen;
- compressor van 3,5 kW. (op het perceel 680x)

Het wagenpark bestaat uit 7 tractoren, 3 vrachtwagens, 7 bestelwagens, 5 maishakselaars, 3 maaidorsers, 1 aardappelrooier, 3 kranen en 1 sproeier.

Rubrieken :

2.4.a.2. : Afvalolie; opslag van afvalolie van 1.000 l en meer;

3.4. : Het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen;

3.7.1. : Afvalwaterzuiveringsinstallaties : voor de behandeling van huisafvalwater;

15.1.1. : Al of niet overdekte ruimte waarin 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens, gestald worden;

15.4.1. : Inrichtingen voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens waarin :

minder dan 10 voertuigen en hun aanhangwagens per dag worden gewassen;

16.3.1. : Inrichtingen voor het fysisch behandelen van gassen (samenpersen-ontspannen) met een geïnstalleerde totale drijfkracht van : meer dan 5 kW tot en met 200 kW;

17.3.6.2. : Niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van : 20.000 l tot 500.000 l;

17.3.7.1. : Niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100° C, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van : 200 l tot en met 50.000 l;

28.1.f. : Kunstmest, waaronder verstaan elke speciaal vervaardigde, één of meer materialen bevattende stof die op de grond wordt opgebracht ter bevordering van de gewasgroei, andere dierlijke mest : opslagplaats van kunstmest met een opslagcapaciteit van meer dan 10 ton, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48;

29.5.2.2. : Inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde totale drijfkracht van : meer dan 5 kW tot en met 200 kW".

In het vergunningsbesluit worden twee bijzondere voorwaarden opgelegd : rond de vestigingsplaats dient "daar waar mogelijk" een groenscherm aangebracht te worden en het verbranden van afvalstoffen in open lucht wordt verboden;

3. De gegrondheid van het beroep

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van "de wet", van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake de milieuvoorwaarden voor hinderlijke bedrijven (het "oude" Vlarem II); dat hij dat middel als volgt adstrueert :

"Ten onrechte gaat de Bestendige Deputatie inderdaad voorbij aan de vaststelling van het College van Burgemeester en Schepenen dat de B.V.B.A. AUDENAERT André 'in werkelijkheid' samen met twee andere bedrijven van de familie AUDENAERT één geheel vormt.

Het feit dat de drie bedrijven minstens een functionele eenheid vormen, was trouwens reeds afdoende aan het licht gekomen tijdens het openbaar onderzoek en uit de daarbij door de omwonenden ingediende bezwaren.

De Bestendige Deputatie diende bij haar beslissing van 4 juni 1992 trouwens zelf vast te stellen dat het bedrijf 'in globo' noch als agrarische, noch als para-agrarisch(e) activiteit te beschouwen was, doordat slechts een onderdeel van de bedrijfsactiviteiten in indirecte relatie staa(t) tot het landbouw-productieproces.

Waar de nieuwe aanvraag dateert van 15 juli 1992, d.w.z. amper anderhalve maand na de eerste afwijzende beslissing van de Bestendige Deputatie, is het totaal onwaarschijnlijk dat de inrichting op dergelijke korte tijdspanne dermate zou gereorganiseerd zijn, dat zij thans drie ruimtelijk, financieel en juridisch afzonderlijke inrichtingen zou vormen -wat overigens wel geponeerd, doch nooit effectief bewezen werd, en tegengesproken wordt door de dagelijkse praktijk.

Ten onrechte oordeelde de Bestendige Deputatie dat ook hier niet van een klasse 1, doch wel van een klasse 2 inrichting sprake was.

De door de B.V.B.A. AUDENAERT André ingediende aanvraag voor een vergunning klasse 2 was dan ook wel degelijk ongegrond, en de Bestendige Deputatie heeft dienaangaande ten onrechte het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen opgeheven.

Door aldus te oordelen, schendt de Bestendige Deputatie de wet";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij volgend antwoord verstrekt :

"De Bestendige Deputatie overweegt in het bestreden besluit dat de drie bedrijven vanuit ruimtelijk, juridisch en financieel oogpunt gescheiden zijn en dat het Schepencollege van Laarne ten onrechte heeft geoordeeld dat het in casu een klasse 1-inrichting betreft.

De Bestendige Deputatie kwam niet zomaar tot deze overwegingen maar steunde hierbij op de adviezen van AMINAL - Bestuur Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie. Beide instanties komen tot de conclusie dat de drie bedrijven gescheiden

entiteiten zijn en dat het een klasse 2-inrichting betreft.

Ten onrechte verwijst verzoeker naar het besluit van de Bestendige Deputatie van 4 juni 1992 waarin de Bestendige Deputatie overweegt dat de inrichting 'in globo' noch als agrarische noch als para-agrarische activiteit te beschouwen is. Hiermee bedoelde de Bestendige Deputatie dat de inrichting benevens agrarische en para-agrarische ook industriële activiteiten omvat en bijgevolg 'in globo' niet verenigbaar is met de bestemming van het gebied. Dit blijkt trouwens ook uit de voorafgaande overwegingen.

In het bestreden besluit van 25 maart 1993 zijn enkel de agrarische en para-agrarische activiteiten vergund en werden de niet-agrarische activiteiten (rubrieken 2.1.f, 5.3.1., 15.1.2., 16.7.1., 17.3.2.1., 17.3.3.1.) niet weerhouden";

3.1.3. Overwegende dat verzoeker volgende repliek geeft :

"Terecht oordeelde het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Laarne in haar beslissing van 27 oktober 1992 dat de aanvrager van de milieuvergunning, de B.V.B.A. AUDENAERT André, in werkelijkheid, minstens functioneel, één geheel vormde -en vormt- met twee andere door de familie AUDENAERT geëxploiteerde bedrijven (respektievelijk door mevrouw Mia AUDENAERT en de heer Dirk AUDENAERT), en dienvolgens het bedrijf in zijn geheel als een klasse 1 inrichting diende beschouwd te worden.

Het kan trouwens geen twijfel leiden dat het College van Burgemeester en Schepenen als plaatselijke overheid het best geplaatst is om na te gaan en te oordelen of een op haar gemeente gevestigd bedrijf in feite functioneel een eenheid vormt met andere op haar gemeente gevestigde bedrijven.

Waar ter zake inderdaad om het even welke andere administratie zo nodig om de tuin kan geleid worden, is dit precies niet het geval voor een gemeentelijke overheid, die over een quasi dagelijkse, feitelijke controle beschikt.

Terecht werd de milieuvergunning voor een klasse 2 inrichting dan ook geweigerd.

Volkomen ten onrechte gaat verweerster dan ook in de bestreden beslissing aan deze vaststelling voorbij door te oordelen dat de drie bedrijven ruimtelijk, financieel en juridisch afzonderlijke inrichtingen zouden zijn, zodat wel een vergunning voor een klasse 2 inrichting zou kunnen afgeleverd worden.

Al te eenvoudig verkiest verweerster hierbij een struisvogelpolitiek door zich tegen beter weten in te verbergen achter de adviezen van AMINAL (Bestuur

Milieuvergunningen) en de Provinciale Milieuvergunningcommissie.

Indien verweerster voorhoudt eenvoudig de adviezen van deze diensten te hebben gevolgd, stelt zich trouwens onmiddellijk de vraag waarom zij dan ook de bijzondere voorwaarden, als geadviseerd door de Provinciale Milieuvergunningcommissie, niet gevolgd heeft.

In ieder geval kan het inwinnen van wettelijk voorgeschreven adviezen, verweerster geenszins ontslaan van de plicht om bij het nemen van haar beslissing zelf na te gaan of in casu geen sprake is, minstens in feite, van een klasse 1 inrichting, en daarbij niet alleen de voormelde adviezen in overweging te nemen, doch wel alle feitelijke elementen waarover zij beschikt.

Waar de wetgever adviezen voorschrijft, betekent dit immers niet dat bij de beslissing enkel die adviezen in overweging mogen genomen worden, en alle andere elementen dienen geweerd te worden.

Verweerster diende in casu dan ook te weten dat, ondanks de voormelde adviezen, wel degelijk sprake was van één functioneel geheel :

- uit het openbaar onderzoek en de door de omwonenden ingediende bezwaren, en trouwens uit het dossier zelf, blijkt duidelijk dat de drie familiebedrijven op aaneengesloten percelen gevestigd zijn, en van elkaar noch ruimtelijk, noch materieel gescheiden zijn. De dagelijkse bedrijfsactiviteiten tonen duidelijk aan dat ook de bedrijfsvoering van de bedrijven door elkaar loopt.
- op 4 juni 1992 weigerde verweerster de B.V.B.A. AUDENAERT André een milieuvergunning omdat het bedrijf 'in globo' noch als agrarisch(e), noch als para-agrarische activiteit te beschouwen was, doordat slechts een onderdeel van de bedrijfsactiviteiten in indirecte relatie staa(t) tot het landbouwproductieproces.

Ook deze aanvraag had enkel betrekking op het door de B.V.B.A. geëxploiteerde bedrijf, en niet op dat van mevrouw Mia AUDENAERT of dat van de heer Dirk AUDENAERT.

Desalniettemin is volgens verweerster het bedrijf nauwelijks anderhalve maand later (de tweede aanvraag dateert van 15 juli 1992) dermate gereorganiseerd dat dit van een bedrijf, waarvan aanvankelijk slechts een onderdeel van de bedrijfsactiviteiten in, dan nog indirecte, relatie tot het landbouwproductieproces stond, een bedrijf met louter agrarische en para-agrarische activiteiten is geworden.

Het is gewoon absurd aan te nemen dat een bedrijf op anderhalve maand al haar hoofdactiviteiten zonder meer zou afstoten, om slecht(s) verder een onderdeel van haar activiteiten uit te baten.

Als dit in de praktijk al zo is, is duidelijk dat dit enkel kan omdat voormelde andere activiteiten, minstens op papier, verder door de twee andere inrichtingen werden overgenomen.

Enkel waar de drie bedrijven inderdaad één functioneel geheel vormen, kan dergelijke reorganisatie op anderhalve maand doorgevoerd worden.

- Bij besluit van 4 maart 1993 verleende verweerster zelf, in beroep, aan mevrouw Mia AUDENAERT een bouwvergunning voor het bouwen van een loods, waarvan nochtans duidelijk uit het dossier bleek dat deze loods door de B.V.B.A. zou uitgebaat worden. Ook hieruit blijkt eens te meer het functioneel geheel dat de drie bedrijven vormen.

- Tenslotte wist verweerster dat AMINAL, maar dan Bestuur Milieuinspectie, voorheen al diende tussen te komen om een door de B.V.B.A. geëxploiteerde onvergunde exploitatie stop te zetten. Deze gegevens ontbraken in het dossier om de milieuvergunning.

Waar de verschillende diensten niet van elkaar blijken te weten, mag toch aangenomen worden dat verweerster als overkoepelend, beslissend orgaan van het actief bestuur, precies dient in te staan voor de nodige coördinatie.

Door ondanks deze gegevens, welke allen aan verweerster bekend waren, zonder meer de twee wettelijk voorgeschreven adviezen, zonder enige controle of nader onderzoek, te volgen, heeft verweerster dan ook de wet geschonden. In casu kan geen sprake zijn van een klasse 2, doch duidelijk enkel van een klasse 1 inrichting.

Tenslotte schendt verweerster eveneens de wet waar zij zelf stelt dat de dichtstbijgelegen woningen op ca 5 à 6 meter van de perceel(s)grenzen en op ca 25 meter van de loodsen en herstellwerkplaatsen gevestigd zijn, en zij desondanks zonder meer de milieuvergunning verleent. Een en ander is nochtans duidelijk in strijd met de bepalingen van VLAREM dat voor garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen een afstand van 50 meter t.o.v. de naburige woningen voorschrijft (art. 373, §2, 3°). De gevolgen zij nu : rustversturende werkzaamheden (art. 373, §1) en overlast aan geluid en trillingen veroorzaakt door het verkeer van, naar en op de parkeerplaatsen (art. 373, §2, 1°)";

3.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst volgende uiteenzetting geeft :

"Ten onrechte stelt verzoeker tot nietigverklaring dat de Bestendige Deputatie voorbijgaat aan de feitelijke vaststelling van het C.B.S. van de gemeente Laarne dat de B.V.B.A. André AUDENAERT 'in werkelijkheid' samen met twee andere bedrijven van de familie AUDENAERT één geheel vormt.

a. In de eerste plaats bestrijdt verzoekster in tussenkomst met klem deze 'feitelijke vaststelling', welke geenszins in hoofde van de gemeente is gesteund op een diepgaand onderzoek.

Er is, zoals gesteld onder de hoofding FEITEN EN VOORGAANDEN sprake van drie bedrijven, uitgebaat door onderscheiden fysische en rechtspersonen, met een eigen financiële structuur, in onderscheiden gebouwen en krachtens onderscheiden milieu- of exploitatievergunningen.

Noch de ruimtelijke nabijheid van de gebouwen, noch de familiale banden der uitbaters vormen enig criterium, welke toelaat de klasseïndeling der bedrijven te wijzigen.

Nergens in de Vlarem wetgeving is op heden sprake van een wettelijke bepaling welke toelaat de klasse te bepalen aan de hand van de samenvoeging van de inrichtingen, welke ruimtelijk bij elkaar aansluiten, ook al vormen zij afzonderlijke juridische, financiële bedrijven.

b. De Bestendige Deputatie heeft in geen enkel opzicht afgeweken van haar beslissing van 4 juni 1992.

De aanvraag welke leidde tot de beslissing van 4 juni 1992 omvatte zowel de agrarische en/of para-agrarische activiteiten van verzoekster in tussenkomst, als de 'industriële' activiteiten, inzonderheid de activiteiten inzake afvalstoffen en aannemingen van overheidsopdrachten.

Het bestreden besluit van 25 maart 1993 betreft een aanvraag welke uitsluitend betrekking heeft op de agrarische en/of para-agrarische activiteiten van verzoekster in tussenkomst. Verzoekster in tussenkomst heeft afstand gedaan van de rubrieken betreffende haar industriële activiteiten.

Waar de B.D. in haar besluit van 4 juni 1992 stelde dat het bedrijf 'in globo' noch als een agrarische, noch als para-agrarische activiteit kon worden beschouwd, doordat slechts een onderdeel van de bedrijfsactiviteiten in indirecte relatie staat tot het landbouwproductieproces, verwees de B.D. niet naar de onderlinge relatie tussen de drie voornoemde bedrijven.

De B.D. was wel van oordeel dat door de vermenging van agrarische/para-agrarische activiteiten en ambachtelijke activiteiten de globaliteit van het bedrijf van de B.V.B.A. een overwegend industrieel karakter heeft verkregen, wat niet verenigbaar was met de planologische voorschriften.

Het besluit van 25 maart 1993 heeft uitsluitend betrekking op de agrarische activiteiten van de B.V.B.A., voorwerp van de aanvraag";

3.1.5.1. Overwegende, vooreerst, dat wordt vastgesteld dat verzoeker nalaat in concreto aan te geven uit welke indelingsrubriek bij Vlarem I zou voortvloeien dat de inrichting zou moeten worden ingedeeld in de eerste klasse; dat uit het voorwerp van de voorliggende vergunningsaanvraag (zie punt 2.5.) blijkt dat alle inrichtingsonderdelen die er deel van uitmaken, zijn ingedeeld in de tweede of derde klasse; dat, wat de vergunningstoestand van de inrichting behorend tot Mia AUDENAERT betreft, blijkt dat aan de rechtsvoorganger van evengenoemde, te weten André AUDENAERT, vader van Mia, op 18 januari 1991 vergunning is verleend voor "het uitbaten van een landbouwbedrijf met 320 (stuks) rundvee, opslag van 1.976 m³ mest en 4 sleuvsilo's (712 m³, 600 m³, 480 m³ en 420 m³), voor een termijn vervalend op 25.10.2007"; dat op 18 juni 1991 aan Dirk AUDENAERT, zoon van André AUDENAERT, vergunning werd verleend voor "het uitbaten van een landbouwbedrijf met 250 (stuks) rundvee, opslag van 1.440 m³ mest en een sleuvsilo van 720 m³ voor een termijn van 15 jaar"; dat, in acht genomen die gegevens, het standpunt van verzoeker enkel zinvol kan worden begrepen in die zin dat alle inrichtingen van de familie AUDENAERT een klasse 1-inrichting zouden vormen omdat het aantal stuks rundvee dat in de stallen van Mia en Dirk AUDENAERT samen wordt gehouden meer bedraagt dan 500 stuks; dat, immers, ten tijde van het bestreden besluit dergelijke inrichtingen door de indelingsrubriek 9.5.c) van Vlarem I, zijn ingedeeld in klasse 1;

3.1.5.2. Overwegende dat volgens de neergelegde stukken geen reden zich aandient om de inrichting van Dirk AUDENAERT bij de betrokken vergunningsaanvraag te betrekken; dat, immers, zijn inrichting wordt

geëxploiteerd op grond van een vergunning aan hem persoonlijk verleend op 18 juni 1991 en dus niet op naam van de b.v.b.a. AUDENAERT of van André AUDENAERT; dat de vergunningsaanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing betrekking heeft op percelen kadastraal bekend onder de perceelnummers 628e, 630d en 680x terwijl de inrichting van Dirk AUDENAERT wordt geëxploiteerd op het perceelnummer 626; dat, tenslotte, verzoeker nergens aangeeft op grond van welke concrete rechtsregel van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 of van zijn uitvoeringsbesluiten de vergunningsaanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid diende te worden beschouwd als een aanvraag voor een klasse 1-inrichting wegens de functionele samenhang ervan met andere in de onmiddellijke omgeving gelegen vergunningsplichtige inrichtingen;

3.1.5.3. Overwegende dat de door verzoeker voor het eerst in zijn memorie van wederantwoord aangevoerde schending van artikel 373, § 2, 3°, van het oude Vlarem II onontvankelijk is, daar verzoeker dit middelonderdeel, dat niet van openbare orde is, had kunnen aanvoeren in zijn verzoekschrift;

3.1.5.4. Overwegende dat het tweede middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat in het vierde middel verzoeker de schending aanvoert van "de materiële motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur"; dat verzoeker het eerste en het tweede onderdeel van dat middel als volgt adstrueert :

"Eerste onderdeel : Schending van de materiële motiveringsplicht

Uit het openbaar onderzoek, de bezwaarschriften en de procedure rond de vorige aanvraag, was de Bestendige Deputatie duidelijk bekend met de hinder, welke de omwonenden van de betrokken inrichting ondervonden.

De inrichting veroorzaakt geluidshinder, verkeershinder (volgens het advies van de gemachtigde ambtenaar n.a.v. de gevraagde bouwvergunning is de Termstraat absoluut onvoldoende uitgerust voor dergelijk bedrijf) en visuele hinder. De omwonenden hebben bovendien herhaaldelijk last van nachtlawaai, het lozen van afvalolie en van het spoelwater van de sproei-installatie van het bedrijf.

In haar besluit van 4 juni 1992 oordeelde de Bestendige Deputatie dan ook terecht dat de inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar was met de onmiddellijke (woon-)omgeving, stellende o.m. :

- overwegende dat de onmiddellijke omgeving tamelijk dicht bewoond is;
- dat op + 25 meter van de loodsen en de herstelwerkplaats woningen staan;
- dat het bedrijfsterrein paalt aan 2 vreemde woningen;
- dat de woonomgeving een eerder residentieel karakter heeft;
- dat de aard en de omvang van dit bedrijf met industrieel karakter (af- en aanrijden, onderhoudswerken, opslagplaatsen) en het tijdstip van de activiteiten (nachtwerk) onvermijdelijk lawaai- en verkeershinder voor de dichtbijgelegen (residentiële) woonomgeving zal veroorzaken.

Aan de feitelijke toestand ter plaatse is intussen uiteraard niets veranderd.

Desondanks meent de Bestendige Deputatie thans dat de ruimtelijke scheiding t.o.v. deze woonomgeving de exploitatie thans ineens aanvaardbaar maakt.

Dit wordt enkel gemotiveerd :

- 'gelet op de afstand t.o.v. woningen' hetgeen lijnrecht in strijd is met de eigen bevindingen van de Bestendige Deputatie n.a.v. de eerste beslissing.
- 'gelet op het opgelegde groenscherm in de bouwvergunning" terwijl het duidelijk is dat dit laatste hooguit een kleine bescherming biedt tegen de visuele hinder voor de omwonenden.

De Bestendige Deputatie motiveert dan ook geenszins waarom de bezwaren die zij destijds zelf heeft vastgesteld, thans ineens zouden verholpen zijn.

De beslissing schendt dan ook de materiële motiveringsplicht, en is duidelijk niet afdoende gemotiveerd.

Tweede onderdeel : Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur

In haar eerste beslissing van 4 juni 1992 stelde de Bestendige Deputatie zelf vast dat de betrokken inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de onmiddellijke woonomgeving.

Ter zake is sedertdien evident geen wijziging gekomen in de feitelijke toestand van de betrokken buurt.

Door de toenemende geluids-, verkeers- en visuele hinder wordt de leefbaarheid van de betrokken buurt, die toch een overwegend residentieel karakter heeft, volledig in het gedrang gebracht.

De Bestendige Deputatie, die alleen al uit de vorige procedure, doch evenzeer uit het openbaar onderzoek en de daarbij ingediende bezwaren kennis had van de gerechtvaardigde bekommernissen van de buurtbewoners, had als openbaar bestuur de verplichting deze bezwaren van de omwonenden te onderzoeken en af te wegen tegen de belangen van de aanvrager van de vergunning.

Uit de betrokken beslissing blijkt geenszins dat de Bestendige Deputatie ook maar in het minst rekening heeft gehouden met de bezwaren van de omwonenden, laat staan op welke wijze de Bestendige Deputatie thans meent dat de hinder wel binnen de mate van het toelaatbare zal beperkt blijven.

De Bestendige Deputatie schendt door haar beslissing dan ook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij volgend verweer voert :

"Ten onrechte verwijst de verzoeker opnieuw naar het besluit van de Bestendige Deputatie van 4 juni 1992 : In het thans bestreden besluit zijn enkel agrarische en para-agrarische activiteiten vergund; het besluit van 4 juni 1992 had daarentegen ook industriële activiteiten als voorwerp.

Vanzelfsprekend is de hinder voor(t)(uit)vloeiend uit deze duidelijk van elkaar te onderscheiden inrichtingen verschillend. De Bestendige Deputatie hoeft dan ook niet te motiveren waarom de hinder die ze destijds heeft vastgesteld thans ineens verholpen zou zijn. Impliciet en in feite doet ze dit wel door te overwegen dat de appellant afziet van de industriële activiteiten en de opslag van biociden, dat alle activiteiten uit de oorspronkelijke aanvraag die geen agrarisch of para-agrarisch karakter vertonen op verzoek van de appellant worden weggelaten en dat middels een herstructurering de inrichting verenigbaar is met de bestemming van het gewestplan.

Gelet op de opgelegde voorwaarden en de aangehaalde overwegingen werd terdege rekening gehouden met de gemaakte bezwaren. Het kan volstaan hiervoor te verwijzen naar het bestreden besluit.

Het blijkt dat de Bestendige Deputatie, rekening houdend met alle wettelijke bepalingen en steunend op de feitelijke gegevens en de ingewonnen adviezen, na afweging van de diverse belangen in redelijkheid een

gemotiveerd besluit nam om de milieuvergunning voor de betreffende inrichting te verlenen";

3.2.3. Overwegende dat in zijn memorie van wederantwoord verzoeker, wat het eerste onderdeel betreft, er in essentie aan toevoegt dat het argument dat alle industriële activiteiten werden geweerd niet opgaat als verantwoording waarom de hinder die de verwerende partij voorheen in haar besluit van 4 juni 1992 zelf had vastgesteld ineens zou verholpen zijn, dat immers het industrieel karakter en de veroorzaakte hinder door de verwerende partij zelf niet alleen door de aard maar ook door de omvang van de activiteiten werden beklemtoond, dat de bewering dat werd afgezien van de opslag van biociden evenmin een aanvaardbaar motief uitmaakt waarom de hinder zou zijn verdwenen, daar de b.v.b.a. André AUDENAERT nochtans wel degelijk een vergunning voor een opslag van sproeimiddelen (= biociden) heeft verkregen en dat rekening houdend met de EG-richtlijn 76/464/EEG van 4 mei 1976, de kwestieuze onderneming "volgens VLAREM, nochtans, precies gelet op deze sproeimiddelen, ander afvalwater dan normaal huisafvalwater, dat een of meer gevaarlijke stoffen bevat (produceert), waarvoor art. 250 en 251 van toepassing zijn", dat evenmin het motief gestoeld op de herstructurering opgaat daar noch de inhoud van deze herstructurering wordt omschreven, noch uit het bestreden besluit blijkt "dat zelfs maar nagegaan werd of deze herstructurering in feite werd doorgevoerd"; dat, wat het tweede onderdeel betreft, verzoeker in hoofddorde verwijst naar zijn verzoekschrift en er nog aan toevoegt dat de vergunning werd verleend zonder te controleren of de gestelde voorwaarden inderdaad vooraf waren vervuld, zoals onder meer het onderkuipen van de tanks, en zonder zich ervan te vergewissen of de aanvraag wel de volledige activiteiten van het bedrijf omvatte;

3.2.4. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de tussenkommende partij doet gelden dat op haar verzoek alle activiteiten uit de oorspronkelijke aanvraag die geen agrarisch of para-agrarisch karakter vertonen werden weggelaten, zodat de inrichting verenigbaar is met de bestemming van het gewestplan, dat vervolgens de verwerende partij op correcte wijze de belangen van de particulieren, zelf woonachtig in agrarisch gebied en van de vergunningsaanvrager heeft afgewogen, dat alzo zij oog heeft gehad voor de ruimtelijke scheiding tussen de residentiële bebouwing en het bedrijf, dat door het opleggen van een groenscherm de visuele hinder tot een aanvaardbaar niveau werd teruggedrongen en dat tenslotte in de bijzondere voorwaarden werd bepaald dat het verboden is afvalstoffen in open lucht te verbranden; dat, wat het tweede onderdeel betreft, zij grotendeels verwijst naar haar verweer inzake het eerste onderdeel en benadrukt dat alle industriële en ambachtelijke activiteiten werden weggelaten, dat een winterhard groenscherm werd opgelegd en dat rekening moest worden gehouden met het feit dat het bedrijf volkomen verenigbaar is met de planologische voorschriften;

3.2.5. Overwegende, de beide onderdelen samen genomen, dat het door partijen niet betwist gegeven dat met het bestreden besluit enkel vergunning werd verleend voor agrarische en para-agrarische activiteiten, de vergunningverlenende overheid ervan niet ontsloeg te onderzoeken of de hinder die door de exploitatie van de inrichtingsonderdelen waarvoor de exploitant de aanvraag heeft gehandhaafd, kon worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau; dat het verweer van de verwerende en de tussenkommende partij dat de oorspronkelijke geweigerde vergunningsaanvraag ook betrekking had op "industriële" activiteiten, terwijl met het bestreden besluit enkel vergunning zou zijn verleend voor de agrarische en para-agrarische activiteiten, in dit opzicht dan ook niet opgaat; dat, inzake de milieuhygiënische beoordeling van

de in het geding zijnde inrichting, in het bestreden besluit wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende dat de omgeving dicht bewoond is en een residentieel karakter heeft;

Overwegende dat de dichtstbijzijnde woningen zich op ca. 5 à 6 m van de perceel(s)grenzen bevinden en op ca. 25 m van de loodsen en herstelwerkplaatsen;

Overwegende dat deze landbouwzone woningen bevat; dat de ruimtelijke scheiding t.o.v. deze woonomgeving gelet op de afstand t.o.v. de woningen en gelet op het opgelegde groenscherm in de bouwvergunning de exploitatie aldaar aanvaardbaar maakt;

Overwegende dat blijkt dat de drie bedrijven vanuit ruimtelijk, juridisch en financieel oogpunt gescheiden zijn;

Overwegende dat het Schepencollege van Laarne ten onrechte heeft geoordeeld dat het in casu een klasse I-inrichting betreft;

Overwegende dat de hinder veroorzaakt door het verbranden en storten van afvalstoffen dient te worden beperkt; dat in de bijzondere voorwaarden wordt bepaald dat het verboden is afvalstoffen in open lucht te verbranden;

Overwegende dat er voor het overige vanuit milieuhygiënisch standpunt geen argumenten lijken te bestaan om de milieuvergunning te weigeren";

dat uit die motivering blijkt dat de onmiddellijke omgeving van de inrichting "dicht bewoond is en een residentieel karakter" heeft en dat de bestendige deputatie de exploitatie van de inrichting uit milieu-oogpunt "aanvaardbaar" achtte "gelet op de afstand t.o.v. de woningen en gelet op het opgelegde groenscherm in de bouwvergunning"; dat, in acht genomen het gegeven dat de afstand tussen de dichtstbijzijnde woningen vanaf de perceelgrenzen amper vijf à zes meter bedraagt en vanaf de vergunde loodsen en herstelwerkplaatsen slechts vijftientwintig meter, terwijl de vergunde inrichting bezwaarlijk kan worden beschouwd als een klein agrarisch of klein para-agrarisch bedrijf, niet valt in te zien hoe uit de geringe ruimtelijke scheiding tussen de inrichting en de residentiële bewoning een motief kan worden geput om de inrichting vanuit milieu-oogpunt aanvaardbaar te maken; dat dit des te meer klemmt nu in

het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie, onder meer gelet op de geringe ruimtelijke scheiding tussen de inrichting en de residentiële bewoning, werd voorgesteld om de vergunning te verlenen voor een proeftermijn van twee jaar "teneinde na te gaan of de inrichting te verenigen valt met de onmiddellijke omgeving"; dat overigens in die voorgestelde proefvergunning bijzondere voorwaarden waren opgenomen die strenger zijn dan deze welke in de bestreden vergunning worden opgelegd; dat in alle redelijkheid niet kan worden aangenomen en dat geenszins wordt aangetoond dat enkel de aanleg van een groenscherm, dat volgens de bijzondere voorwaarden van het bestreden besluit "daar waar mogelijk" aangelegd moet worden, alsook het verbod tot het verbranden van afvalstoffen in open lucht van aard zijn om een wezenlijke invloed te hebben op de hinderlijkheid van de exploitatie van de inrichting voor de omgeving; dat de raadsman van de tussenkommende partij ter terechtzitting nog betoogt dat de omliggende residentiële woningen zonevreemd zijn, terwijl dat niet het geval is voor de betrokken inrichting, zodat de bewoners die niet in een agrarisch gebied thuishoren, zich niet over hinder teweeggebracht door de exploitatie van de inrichting kunnen beklagen; dat, evenwel, het loutere feit dat de omliggende woningen zonevreemd zijn -hetgeen niet hetzelfde is als illegaal- er niet toe kan leiden dat de bewoners ervan elke vorm van hinder, teweeggebracht door de exploitatie van de betrokken inrichting, ongeacht de ernst ervan, dienen te aanvaarden; dat voor bewoners van woningen gelegen in een agrarisch gebied wel een grotere tolerantie geldt ten opzichte van ongemakken die voortspruiten uit agrarische of para-agrarische activiteiten; dat evenwel deze laatste nuance geen afbreuk doet aan de gegrondheid van het middel,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. BUURTCOMITE TERMSTRAAT-MELLESTRAAT-LAARNE wordt afgewezen.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 maart 1993 waarbij aan de b.v.b.a. André AUDENAERT de vergunning wordt verleend voor de exploitatie van een inrichting voor het uitvoeren van land- en tuinbouwwerken en waterbouwkundige werken, gelegen te Laarne, Termstraat 55.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van verzoekster in tussenkomst.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertig november tweeduizend, door de
VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.